

naar de saa le, naar det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) har Ordet, kommer det frem, at man vil ikke være med til at tilstaa, hvor Sandheden er. Det ærede Medlem fra Svendborg sagde, at det ikke er ukjendt for den ærede Justitsminister, at der paa Frederiksberg er født et Barn, som der ingen Moder var til, men som der blev ublagt en ikke eksisterende Tjenestepige som Moder til. Hvor megen Tillid jeg end har til det ærede Medlems Udsagn, tror jeg dog ikke, at det kan finde Sted, at den ærede Justitsminister veed noget Saadant og vil lade det gaa i Svang. Altsaa, indtil det paavises, paastaar jeg, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i at sige Noget, som ikke passer. Ligesaa lidt forstaar jeg, hvorledes det ærede Medlem kan sige, at en Mand 4 Gange i 6 Aar har betalt for at faae et Barn ind paa Fødselsstiftelsen. Hvoraf kan det ærede Medlem vide dette, og veed han det, saa lad det komme frem, og lad det blive drøftet, og lad den Vedkommende komme til at bære Følgerne af, hvad han har gjort i Smug. Saa siger det ærede Medlem, at det er Usandhed og ikke Sandhed, der raader her, men der glemmer det ærede Medlem Et, nemlig, at det, som regjerer her, er Penge og Penge og atter Penge, thi den Rige kan faae Lov til at lægge sit Barn ind paa Stiftelsen og blive fri for at nævne Navn, men de fattige skulle nævne Navn. Jeg skal gjentage, hvad jeg har tilladt mig en Gang før at sige, at vi vilde faae anderledes fine Navne til Mange, end alle disse Hansen'er og Sørensen'er og Petersen'er, naar Barnefaderens Navn skulde nævnes. Der er Et, som jeg ikke er enig med det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) i, medens jeg ellers nærmest er enig med ham og det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl); det er med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 13. Der tror jeg ikke, det ærede Medlem har ramt Sømmet paa Hovedet, naar han siger: „Faderen er berettiget til at kræve Barnets Ublevering til Forsjorgelse, naar han kulbylser det, og Øvrigheden paa Barnets Opholdssted skjønner, at han i Følge sine personlige og økonomiske Vilkaar vil kunne sikkre det en bedre Opdragelse, end Moderen formodes at være i Stand til, og at der ikke ibrigt er Noget, som taler imod Opfyldelsen af Faderens Krav.“ Der tror jeg rigtig nok, at det ærede Medlem gjør Uret. Han sagde, at mangen brav Ungerfvend giften og kom i Lag med en Tøite; ja, den Ungerfvend er dog nok ikke saa meget brav. Jeg tror nok, at det ærede Medlem vil komme til at se, at fordi Kvinden er fattig, Manden maaste rig, derfor skal han ikke

have Ret til fiden at forlange, at Moderen skal ulevere Barnet. Jeg tror, hvorledes det gaar eller ikke gaar, er der Et, hvorom vi Alle let blive enige, og det er, at den, der har størst Kjærlighed til Barnet, er alligevel Moderen. Derfor kan jeg ikke være med til at støtte dette Forslag af det ærede Medlem, skjøndt jeg forresten er enig med ham. Jeg kan sige, at hvad det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl) sagde, er noget af det Kjønneste, man har hørt i lang Tid, og jeg tror, at Enhver vil indrømme, at det maa vække Alles Sympathi, naar han sagde, at hvad det gjælder om for Samfundet er, at ikke fattige Børn blive Forbrydere. Det er jo bekjendt, at mange af de uegte Børn blive Forbrydere, fordi de ikke have kjendt Faderen og ikke bære hans Navn, og fordi Ingen med Kjærlighed tager sig af dem. Der er Intet, der har forundret mig saa meget, som hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Middelfart (S. Jensen), Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem var nødt til at forsvare sig, men det forekommer mig, at det ikke var en Præstetale, men en juridisk Tale, han holdt for at imødegaa det ærede Medlem fra Svendborg (Tang). Han siger, at det vil være en Forbanelse for Barnet at faae Faderens Navn at vide, og han vilde, om det maa være mig tilladt at udtrykke mig saaledes, gjøre Nar ad, hvad det ærede Medlem fra Svendborg havde talt om Guldmont. Jeg veed ikke, hvorfor det skulde være saa galt, lad os kun faae Guldmonten fra Barnefaderen, naar han har den. Guldmonten kan hjælpe mangen En frem til at blive opdraget, og saa kommer der en Tid, hvor den, der maaste har en meget velbegavet Fader, kan arbejde sig frem ad videnskabelig Bei eller paa anden Maade, men naar han mangler Guldmonten, bliver han ikke til det, han ellers kunde være bleven til i Livet. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) havde spundet et fint Net, saa kan jeg give ham Ret, men naar han tilspøiede, at der er blevet saa mange Myster, gennem hvilke Faderen kan slippe ud, saa skulde det ærede juridiske Medlem og den ærede Præst hjælpe til at lave Mysterne saa smaa, at man kunde finde Faderen i Stedet for at lade ham staa udenfor. Jeg vil omtrent i Et og Alt slutte mig til de Vædringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer fra Svendborg og Slagelse (Tang og Dahl). Jeg gjør det ikke for det og det Kvindfolks Skyld, men fordi Samfundet skylder Barnet at sørge for, at det faar en god Opdragelse og kan blive til et ordentligt, og jeg vil